

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียน ของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์

กิติพงษ์ เรือนเพชร, พย.ม.* , สุกิศา ขำอเนก, พย.ม.* , ยุวดี งามสัจด์, พย.ม.* ,
อภิสรารกรณ์ หิรัณย์วิชญกุล, พย.ม.*^a, ศิริลักษณ์ สุวรรณวงษ์, พย.ม.

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างคือนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 468 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิต มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ ค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 (SD=0.38) เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่าปัจจัยด้านครอบครัว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 (SD=0.47) ปัจจัยด้านสถานศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนิสิต มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.59 (SD=0.55) ส่วนปัจจัยด้านส่วนตัวพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือเท่ากับ 4.55 (SD=0.46) ส่วนความสัมพันธ์กับความสุขในการเรียนของนิสิต มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ คือปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ความสัมพันธ์กับเพื่อน โดยมีความสัมพันธ์กับความสุขในการเรียนของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r=0.084$) และปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความสุขในการเรียนของนิสิต มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ คือความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ($\beta=0.112$) และความสัมพันธ์กับเพื่อน ($\beta=-0.187$) สามารถพยากรณ์ความสุขของนิสิตได้ร้อยละ 38.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการศึกษานี้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับอาจารย์และผู้เกี่ยวข้องในการนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมให้นิสิตได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คำสำคัญ: ปัจจัย; ความสุข; นิสิต; มหาวิทยาลัย

* อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์

^a Corresponding author: อภิสรารกรณ์ หิรัณย์วิชญกุล Email: Apisarakorn_nueng21@yahoo.com

รับบทความ: 27 มี.ค. 66; รับบทความแก้ไข: 20 เม.ย. 66; ตอปรับตีพิมพ์: 21 เม.ย. 66; ตีพิมพ์ออนไลน์: 31 พ.ค. 66

Factors Affecting Happiness among Students Attending Western University, Buriram Campus

Kitipong Ruanphet, M.N.S.* , Supisa Khamanek, M.N.S.* ,
Yuwadee Ngomsangad, M.N.S.* , Apisarakorn Hiranwitchayakun, M.N.S.*^a ,
Siriluk Suwannawong, M.N.S.*

Abstract

Objective of this survey research was to study factors affecting learning happiness among students attending Western University, Buriram Campus. Samples included 468 nursing students in years 1 through 4. The research tool was a questionnaire on factors affecting learning happiness among students attending Western University, Buriram Campus. Data were analyzed using percentages, means, and standard deviations, and correlations were analyzed using Pearson's correlation and multiple regression analysis.

Results showed that overall factor affecting study happiness among students attending Western University, Buriram Campus was at a highest level (\bar{X} =4.41, SD=0.38. In analysis of each aspect, it was found that family factors with highest average score was parents' learning promotion (\bar{X} =4.66, SD=0.47) while relationships between instructors and students (\bar{X} =4.59, SD=0.55) had a highest average score in academic institution factor and achievement motivation (\bar{X} =4.55, SD=0.46) had a highest average score in personal. Personal factor that were correlated with learning happiness was students' relationships with friends ($r=0.084$; $p<0.05$). Factors that could predict learning happiness among students attending Western University, Buriram Campus included family relationships ($\beta=0.112$) and relationships with friends ($\beta=-0.187$) with a predictive percent of 38.0 % ($p<0.05$). The results from this study provide basic information for instructor and those involved in applying the results of the research to use as guidelines for further development of effective student learning programs.

Keywords: Factor; Happiness; Students; University

* Lecturer, Faculty of Nursing, Western University, Buriram Campus

^a Corresponding author: Apisarakorn Hiranwitchayakun Email: Apisarakorn_nueng21@yahoo.com

Received: Mar. 27, 23; Revised: Apr. 20, 23; Accepted: Apr. 21, 23; Published Online: May 31, 23

บทนำ

ความสุขในการเรียนรู้เป็นความรู้สึกที่ดีหรือเพลิดเพลินต่อการเรียน ส่งผลให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจ สนุกสนาน และมีพลังที่จะเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งหากนิสิตสนใจใฝ่เรียนรู้ในรายวิชาที่เรียน และมีทัศนคติที่ดี มีความพึงพอใจต่อการเรียน มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และไม่มีความวิตกกังวล จะส่งผลให้นิสิตเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข^(1,2) และส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

การสร้างความสุขของนิสิตระดับปริญญาตรีถือเป็นเรื่องสำคัญ เพราะนิสิตที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จะมีอายุอยู่ระหว่าง 18-20 ปี ซึ่งเป็นระยะที่มีการพัฒนาจากวัยรุ่นสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นช่วงชีวิตที่ต้องมีความรับผิดชอบ และความคาดหวังจากครอบครัว ครู อาจารย์ เพื่อน และจะต้องเจอแรงกดดันต่างๆ มากมาย เช่น การเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม สัมพันธภาพ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อสภาพจิตใจและอารมณ์ ก่อให้เกิดความสับสนในตนเองได้ง่าย ก่อให้เกิดความเครียด และภาวะซึมเศร้าได้^(3,4) เช่นเดียวกับการศึกษาของนิสิตพยาบาลที่จัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติเกี่ยวข้อง และสัมพันธ์กับชีวิตของผู้ป่วย มุ่งเน้นการปฏิบัติในการดูแลแก่บุคคลทุกช่วงวัย รวมทั้งด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟู ดังนั้นการศึกษาวชิรพยาบาลจึงมีความแตกต่างจากวิชาชีพอื่น เพราะวิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ต้องมีความความรู้ ทักษะวิชาชีพ ความรับผิดชอบสูง และจริยธรรมวิชาชีพ ซึ่งปัญหาเหล่านี้นับเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดความเครียด และไม่มีความสุขในการเรียน เนื่องจากต้องมีการปรับตัวทั้งในด้านพัฒนาการตามวัย และด้านการเรียนการสอนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต⁽⁵⁻⁸⁾

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสุขในการเรียนของนิสิตพยาบาล คือ ด้านนักศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ ด้านพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ด้านสถานศึกษา และด้านนักศึกษาร่วมสถาบันมีความสัมพันธ์ผลทางบวกกับความสุขในการเรียนของนิสิตพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01⁽⁹⁾ และการศึกษาของ เทียนทอง หาระบุตร พบความสัมพันธ์กับความสุขของนิสิตพยาบาล ได้แก่ อายุ คุณค่าในตนเอง ความเครียด พลังสุขภาพจิต สัมพันธภาพ ในครอบครัว และความสัมพันธ์กับเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05⁽¹⁰⁾ และการศึกษาของจิรัช ใจจริง พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัว กับความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ⁽¹¹⁾

มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาสังกัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ตามปรัชญา “พลังความคิดคู่คุณธรรม สู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ และวิชาชีพ” โดยมีเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานระดับอุดมศึกษา และจากปีการศึกษาที่ผ่านมาพบว่านิสิตพักการเรียนกลางคัน และลาออกจากการเรียน เนื่องจากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เกิดความรู้สึกกดดันและไม่มีความสุขในการเรียน เนื่องจากทักษะปฏิบัติการพยาบาลมีความยุ่งยากซับซ้อน และไม่สามารถปรับตัวกับสิ่งแวดล้อมได้ และการศึกษาของ ณรงค์กร ชัยวงศ์ ที่ทำการศึกษาคความเครียด สาเหตุความเครียด ของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ บุรีรัมย์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น พบว่าสาเหตุของความเครียด มีสาเหตุมาจากด้านความมุ่งมั่นทางการศึกษา ด้านการเรียนการสอนภาคทฤษฎี ด้านการเรียนการสอนภาคปฏิบัติสัมพันธ์กับอาจารย์ การเงิน และภาวะสุขภาพ⁽¹²⁾ ดังนั้นการเสริมสร้างความสุขในการเรียนของนิสิตพยาบาลจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะให้นิสิตเกิดความสุขในการเรียน และส่งเสริมให้ทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ในชีวิต และสามารถแก้ปัญหาในการศึกษาของผู้เรียน

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการทบทวนวรรณกรรมงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ ได้ 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษา และปัจจัยด้านส่วนตัว^(13,14) ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ เพื่อนำข้อมูลเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้กับนิสิตพยาบาลเกิดความสุขในการเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสุขของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสุขของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์
3. เพื่อค้นหาปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความสุขของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์

คำถามการวิจัย

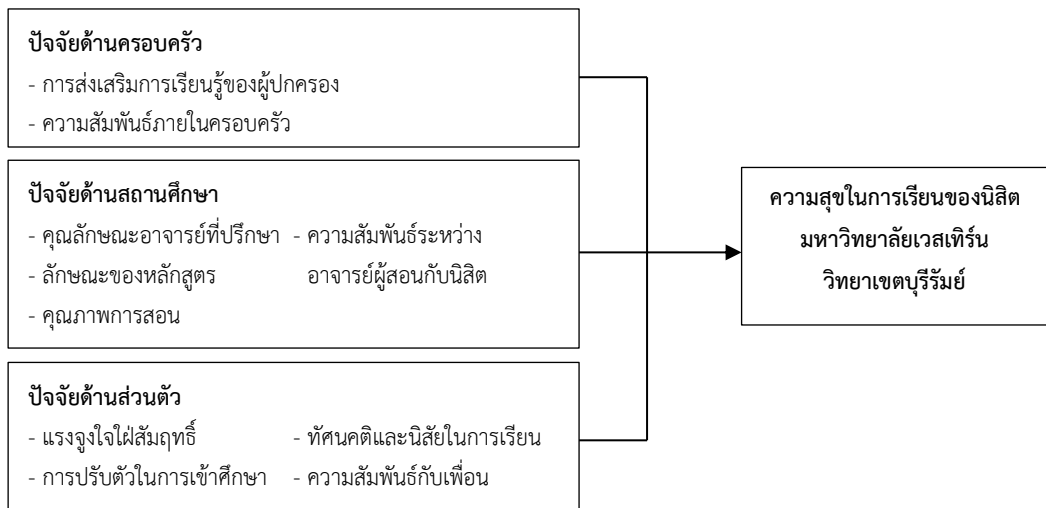
1. ระดับความสุขของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์เป็นอย่างไร
2. ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษา และปัจจัยด้านส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับความสุขของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ หรือไม่อย่างไร
3. ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษา และปัจจัยด้านส่วนตัวสามารถพยากรณ์กับความสุขของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ หรือไม่อย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษา และปัจจัยด้านส่วนตัวสามารถพยากรณ์ความสุขของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการสังเคราะห์ทฤษฎีและงานวิจัยสามารถสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ ได้ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านครอบครัว 2) ปัจจัยด้านสถานศึกษา 3) ปัจจัยด้านส่วนตัว^(13,14) ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาแบบตัดขวาง (Descriptive cross-sectional study) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นิสิตพยาบาล ของมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ เป็นการศึกษาในประชากรทั้งหมด ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2565 ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 468 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและเป็นแบบสอบถามที่ปรับปรุงพัฒนาแล้ว^(13,14) ประกอบด้วย 5 ตอน จำนวน 87 ข้อ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ย ระดับการศึกษาผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยด้านครอบครัว จำนวน 14 ข้อ เป็นข้อคำถามแบบประเมินค่า (Likert scale) ชนิด 5 ตัวเลือก แบ่งเป็นรายด้าน ดังนี้ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง 6 ข้อ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว 8 ข้อ⁽¹³⁾ การแปลผล ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง ระดับความสุขมากที่สุด ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง ระดับความสุขใจมาก ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง ระดับความสุขปานกลาง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึงระดับความสุขน้อย ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึงระดับความสุขน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยด้านสถานศึกษาจำนวน 26 ข้อ เป็นข้อคำถามแบบประเมินค่า ชนิด 5 ตัวเลือก แบ่งเป็นราย คุณลักษณะอาจารย์ที่ปรึกษา 13 ข้อ ลักษณะของหลักสูตร 6 ข้อ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนิสิต 7 ข้อ⁽¹³⁾ การแปลผล ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง ระดับความสุขมากที่สุด ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง ระดับความสุขใจมาก ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึงระดับความสุขปานกลาง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึงระดับความสุขน้อย ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง ระดับความสุขน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัจจัยด้านส่วนตัวจำนวน 30 ข้อ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 6 ข้อทัศนคติและนิสัยในการเรียน 9 ข้อ การปรับตัวในการเข้าศึกษา 8 ข้อ ความสัมพันธ์กับเพื่อน 7 ข้อ⁽¹³⁾ การแปลผล ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง ระดับความสุขมากที่สุด ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึงระดับความสุขใจมาก ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง ระดับความสุขปานกลาง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึงระดับความสุขน้อย ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง ระดับความสุขน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความสุขในการเรียนของนิสิต จำนวน 12 ข้อ เป็นข้อคำถามแบบประเมินค่า ชนิด 5 ตัวเลือก⁽¹⁴⁾ การแปลผล ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50–5.00 หมายถึง ระดับความสุขมากที่สุด ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50–4.49 หมายถึง ระดับความสุขใจมาก ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50–3.49 หมายถึง ระดับความสุขปานกลาง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50–2.49 หมายถึงระดับความสุขน้อย ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00–1.49 หมายถึง ระดับความสุขน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ปรับปรุงพัฒนาแล้ว โดยมีความตรงตามเนื้อหา ได้ค่าดัชนี (Item-objective congruence Index: IOC)=0.80-1.00^(13,14) และผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัย ด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้านส่วนตัว และแบบสอบถามความสุขในการเรียนของนิสิต หาความเชื่อมั่น โดยนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติและสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเที่ยงของแบบสอบถามด้วยครอนบาคแอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) มีเท่ากับ 0.92, 0.97, 0.93, 0.84 ตามลำดับ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้น ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถามและนำข้อมูลที่ได้ตรวจสอบความถูกต้องเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

โครงการวิจัยได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ เอกสารรับรองเลขที่ BRO 2023-016 ผู้เข้าร่วมการวิจัยจะได้รับการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยและขอความร่วมมือในการเข้าร่วมการวิจัย การยอมรับ หรือปฏิเสธ การเข้าร่วมการวิจัยเป็นไปด้วยความสมัครใจโดยไม่มีผลกระทบต่อสิทธิหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่พึงได้รับแก่ผู้เข้าร่วมการวิจัย
2. เมื่อผู้เข้าร่วมวิจัยยินดีและสมัครใจเข้าร่วมการศึกษาวิจัย จะเซ็นหนังสือยินยอมเข้าร่วมการศึกษาวิจัย ภายหลังจากทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์การศึกษาวิจัยอย่างชัดเจนแล้ว
3. ในการเก็บข้อมูล แบบสอบถาม ใช้รหัสแทน ชื่อ-สกุลจริงของผู้เข้าร่วมวิจัย ข้อมูลทุกอย่างจะถูกเก็บเป็นความลับ การรายงานผลการวิจัยจะนำเสนอเป็นภาพรวมเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและนำเสนอผลการศึกษาด้วยสถิติพรรณนา โดยการแจกแจงความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมานสถิติทดสอบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) โดยกำหนดค่าระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และวิเคราะห์สมการพหุคูณโดยการใส่ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis)

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไป

แบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มีความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ ทั้ง 468 ฉบับ ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 94.0 เกรดเฉลี่ยมากที่สุดคือ 2.51-3.00 ร้อยละ 50.2 รองลงมาคือ 3.01-3.50 ร้อยละ 33.5 และ 2.00-2.50 ร้อยละ 10.3 ตามลำดับ อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม/ค้าขาย, รับจ้าง, ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 61.5, 16.7, 10.7 ตามลำดับ รายได้ของครอบครัวส่วนใหญ่มีรายได้ที่ 10,000-15,000 บาท ร้อยละ 33.3 รองลงมาคือมากกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 31.2 และ 5,000-10,000 บาท ร้อยละ 29.7 ตามลำดับ และระดับการศึกษาของผู้ปกครองจบการศึกษา ระดับประถมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 42.9 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 42.5 และระดับปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 9.2 ตามลำดับ

ระดับความสุขของของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิต ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 (SD=0.38) เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่าปัจจัยด้านครอบครัว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 (SD=0.47) รองลงมาคือ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 (SD=0.95) ปัจจัยด้านสถานศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนิสิต ลักษณะของหลักสูตร คุณภาพการสอน คุณลักษณะอาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59, 4.57, 4.54 (SD=0.55, 0.56, 0.53, 0.57) ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านส่วนตัวปัจจัยที่มีผลต่อความสุขที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การปรับตัวในการเข้าศึกษา ทศนคติและนิสัยในการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55, 4.52, 4.49 (SD=0.46, 0.49) รองลงมาคือความสัมพันธ์กับเพื่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 (SD=0.71) และความสุขในการเรียนของนิสิตอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 (SD=0.29) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้านส่วนตัว และความสุขของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ (N=468 คน)

ปัจจัย	Mean	SD	ระดับความสุข
ปัจจัยด้านครอบครัว			
การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	4.66	0.47	มากที่สุด
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	4.39	0.95	มาก
ปัจจัยด้านสถานศึกษา			
คุณลักษณะอาจารย์ที่ปรึกษา	4.54	0.57	มากที่สุด
ลักษณะของหลักสูตร	4.57	0.56	มากที่สุด
คุณภาพการสอน	4.57	0.53	มากที่สุด
ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนิสิต	4.59	0.55	มากที่สุด
ปัจจัยด้านส่วนตัว			
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	4.55	0.46	มากที่สุด
ทัศนคติและนิสัยในการเรียน	4.49	0.49	มากที่สุด
การปรับตัวในการเข้าศึกษา	4.52	0.49	มากที่สุด
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	3.90	0.71	มาก
เฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.41	0.38	มากที่สุด
ความสุขในการเรียนของนิสิต	3.51	0.29	มาก

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสุขของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับกับความสุขในการเรียนของนิสิต คือปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ความสัมพันธ์กับเพื่อน โดยมีความสัมพันธ์กับกับความสุขในการเรียนของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r=0.084$) ส่วนปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษา ได้แก่ คุณลักษณะอาจารย์ที่ปรึกษา คุณภาพการสอน ลักษณะของหลักสูตร ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนิสิต ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทัศนคติและนิสัยในการเรียน การปรับตัวในการเข้าศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับกับความสุขในการเรียนของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้านส่วนตัว ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ (N=468 คน)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
ปัจจัย	1	0.002	0.012	0.008	0.002	0.005	0.037	0.019	0.034	0.021	0.084*
1. ความสุขของการเรียนของนิสิต	1										
2. การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	1	0.498*	0.417*	0.400*	0.349*	0.385*	0.372*	0.414*	0.412*	0.412*	0.081*
3. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	1		0.263*	0.253*	0.196*	0.246*	0.291*	0.298*	0.290*	0.290*	0.273*
4. คุณลักษณะอาจารย์ที่ปรึกษา	1			0.865*	0.719*	0.753*	0.411*	0.455*	0.448*	0.448*	0.096*
5. คุณภาพการสอน	1				0.770*	0.786*	0.393*	0.452*	0.447*	0.447*	0.099*
6. ลักษณะของหลักสูตร	1					0.782*	0.355*	0.417*	0.422*	0.422*	0.108*
7. ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนิสิต	1						1	0.385*	0.452*	0.452*	0.111*
8. แรงจูงใจได้สัมฤทธิ์	1							1	0.727*	0.685*	0.130*
9. ทักษะคิดและนิสัยในการเรียน	1								1	0.874**	0.153*
10. การปรับตัวในการเข้าศึกษา	1									1	0.180*
11. ความสัมพันธ์กับเพื่อน	1										1

*มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความสุขของของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบคัดเลือกเข้า (Enter multiple regression analysis) พบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อน สามารถพยากรณ์ความสุขของของนิสิต มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ ได้ร้อยละ 38.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยปัจจัยความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อน เป็นปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความสุขของของนิสิต มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ ได้ ($\beta=0.112, p<0.05$; $\beta=-0.187, p<0.01$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความสุขของของนิสิต มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ (N=468 คน)

ตัวแปรทำนาย	B	SE	Beta	t	p-value
1. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (X_1)	0.051	0.024	0.112	2.129	0.034*
2. ความสัมพันธ์กับเพื่อน (X_2)	-0.131	0.036	-0.187	-3.586	0.000*

Constant=43.67, R=1.96, $R^2=0.38$, Adjusted $R^2=0.17$, F=1.82, * $p<0.05$

การอภิปรายผลการวิจัย

ระดับความสุขของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ พบว่านิสิตมีความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิต ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้านส่วนตัว ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41

เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่าปัจจัยด้านครอบครัว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือด้านการส่งเสริมการเรียนรู้อของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 รองลงมาคือ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตได้รับการเอาใจใส่ระหว่างคนในครอบครัว โดยให้กำลังใจ ให้ความรัก ให้คำปรึกษา สนับสนุนค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเรียนและในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับการศึกษาของ ยูพา วงศ์รสไตร และวารภรณ์ ดิน้ำจืด พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสุขของนิสิตพยาบาลมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือด้านลักษณะพ่อแม่/ผู้ปกครอง⁽⁹⁾เช่นเดียวกับ สุชีรา วิบูลย์สุข และนิตยาภรณ์ บุญสวัสดิ์ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษาแพทย์ระดับชั้นปริคlinik พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุข มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก⁽¹⁵⁾ สอดคล้องกับการศึกษาของรุ่งนภา กุลภักดี และเพ็ญจันทร์ แสนประสาน ที่พบว่าด้านครอบครัวส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง⁽¹⁶⁾ และการศึกษาของปัทมา ทองสม พบว่า ลักษณะบิดา มารดา/ผู้ปกครอง มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสุขในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิต⁽¹¹⁾

ส่วนปัจจัยด้านสถานศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนิสิต ลักษณะของหลักสูตร คุณภาพการสอน คุณลักษณะอาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59, 4.57, 4.54 ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากคณะพยาบาลมุ่งเน้นการดูแลนิสิตในเรื่องการเรียนการสอนอย่างใกล้ชิด มีระบบครูประจำชั้น และอาจารย์ที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือเรื่องการเรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วม

ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถามทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนของภาคทฤษฎี ในทุกรายวิชา และมีการเรียนการสอนทั้งภาคปฏิบัติมีการจัดเตรียมความพร้อมก่อนขึ้นฝึกปฏิบัติ⁽¹⁷⁾ และอาจารย์มีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่ดีมีการปรับปรุงหลักสูตรและแผนการสอนได้ทันสมัย รูปแบบน่าสนใจ อาจารย์ถ่ายทอดความรู้ให้นิสิตได้เป็นอย่างดี ไม่กดดัน รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดี ทำให้อาจารย์ และนิสิตมีความสนิทสนมมากขึ้น^(18,19) สอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริพร ทองย้อย พบว่าคะแนนเฉลี่ยความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านโรงเรียน⁽²⁰⁾ เช่นเดียวกับ สุชีรา วิบูลย์สุข และนิตยาภรณ์ บุญสวัสดิ์ พบว่า ปัจจัยด้านผู้สอนมีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก⁽¹⁵⁾ สอดคล้องกับการศึกษาของ รุ่งนภา กุลภักดี และเพ็ญจันทร์ แสนประสาน ที่พบว่าด้านผู้สอนส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนพยาบาลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก⁽¹⁶⁾ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยวัฒน์ พันธุ์เสื่อ พบว่า บุคลิกภาพ พฤติกรรมและเจตคติของผู้สอนที่แสดงออกต่อผู้เรียนก็มีส่วน หากผู้สอนมีความเมตตา จริงใจ และเข้าใจในพฤติกรรมของผู้เรียน ไม่เลือกปฏิบัติ นักเรียนก็จะเกิดความรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจผู้สอน ทำให้เกิดความสบายใจและพร้อมที่จะเรียนรู้⁽²¹⁾

ปัจจัยด้านส่วนตัวที่มีผลต่อความสุข มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การปรับตัวในการเข้าศึกษา ทศนคติและนิสัยในการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55, 4.52, 4.49, 3.90 ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยล้วนแต่มีความตั้งใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของการเป็นพยาบาล ต้องมีใจรักในการพยาบาลผู้ป่วย มีความอดทน ความรับผิดชอบ ความรู้ และความสามารถในด้านการพยาบาลเป็นอย่างดี ไม่ได้ถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ตนเองไม่ชอบจึงรู้สึกมีความสุขในการเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของปัทมา ทองสมพบว่า ทศนคติต่อวิชาชีพ ความพึงพอใจในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต⁽¹⁾ เช่นเดียวกับ สุชีรา วิบูลย์สุข และนิตยาภรณ์ บุญสวัสดิ์ พบว่า ปัจจัยด้านเพื่อน และด้านผู้เรียน มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุข มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ รุ่งนภา กุลภักดี และเพ็ญจันทร์ แสนประสาน พบว่าปัจจัยคัดสรรด้านเพื่อน ด้านผู้เรียนส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนพยาบาลอยู่ในระดับมาก⁽¹⁵⁾ และ ปัทมา แป้นพุดเย็น ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดกาแพงเพชร พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขมากที่สุด คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์⁽²²⁾

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัว กับความสุขในการเรียนของนิสิต พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับกับความสุขในการเรียนของนิสิต คือปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ความสัมพันธ์กับเพื่อน มีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r=0.084$) ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่น เพื่อนจึงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น ทั้งความคิด ค่านิยม การเรียนรู้ ประกอบกับการใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัยเพื่อนจึงมีบทบาทสำคัญและใกล้ชิดกันมากที่สุด เช่น ในเรื่องของการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบร่วมกันในการทำกิจกรรมกลุ่มต่างๆ การให้คำปรึกษาซึ่งกันและกันในยามที่เกิดปัญหาต่างๆในการดำเนินชีวิตทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับการศึกษาของ รุ่งนภา กุลภักดี และเพ็ญจันทร์ แสนประสาน พบว่าด้านเพื่อน มีความสัมพันธ์

ทางบวกในระดับมาก กับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ⁽¹⁶⁾ และสอดคล้องกับการศึกษาของ ยูพา วงศ์สไตร และวารภรณ์ ตีน่าจิต พบว่าลักษณะนักศึกษาเข้าร่วมสถาบัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลทุกชั้นปีในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ⁽⁹⁾

การวิเคราะห์สมการพยากรณ์ความสุขในการเรียนของนิสิตจากปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน และปัจจัยส่วนตัวของนิสิต ปัจจัยที่มีอำนาจพยากรณ์ความสุขในการเรียนของนิสิต คือ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความสัมพันธ์กับเพื่อน สามารถพยากรณ์ความสุขในการเรียนของนิสิต ได้ร้อยละ 38.0 สามารถอภิปรายได้ดังนี้

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเนื่องจากครอบครัวมีส่วนสำคัญทุกกระยะในการดูแลสมาชิก จนเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองไม่ว่าจะเป็น การให้กำลังใจ คำพูด การแนะนำเพื่อหาทางออกเมื่อนักศึกษามีปัญหา และการได้รับพลังทางบวกจากผู้ปกครองส่งผลอย่างมาก ต่อพฤติกรรมและการเรียนของนักศึกษา ย่อมส่งผลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จได้ด้วยตนเอง ซึ่งผลการศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของ จักรกฤษณ์ ผูกจิตร และอรพรรณ อุดมพร ที่พบว่าปัจจัยด้านการเอาใจใส่ ของผู้ปกครองต่อนิสิตพยาบาลที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปฏิบัติการพยาบาลอนามัยชุมชน ของนักศึกษาพยาบาลได้ถึงร้อยละ 24.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ⁽²³⁾

ความสัมพันธ์กับเพื่อน ทั้งนี้เนื่องจากเพื่อนเป็นปัจจัยสำคัญมากที่สุดที่มีผลต่อความสุข-ความทุกข์ ของนิสิต เนื่องจากนิสิตพยาบาลต้องอยู่ในหอพักตลอดระยะเวลา 4 ปีซึ่งมีกิจกรรมต่างๆ ที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน เช่น ดูหนัง ฟังเพลง รับประทานอาหารด้วยกัน ระบายความทุกข์ ให้คำปรึกษา จึงมีความสนิทสนมกับเพื่อน สอดคล้องกับการศึกษาของ รวีวรรณ คำเงิน และรุ่งนภา จันทรา ได้ศึกษาปัจจัย ที่มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตพยาบาลในโครงการผลิตพยาบาลวิชาชีพเพิ่มเพื่อแก้ไขปัญหา ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้พบว่า ปัจจัยด้านเพื่อน มีผลต่อการเรียนอย่างมีความสุข โดยร่วมกันอธิบาย ความแปรปรวนการเรียนอย่างมีความสุขของนิสิตพยาบาลได้ถึงร้อยละ 34 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ⁽²⁴⁾

ข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติงาน

1. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับอาจารย์และผู้เกี่ยวข้องในการนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา โปรแกรมส่งเสริมให้นิสิตได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. อาจารย์และผู้เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมเพื่อช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ทั้งปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้านส่วนตัว เพื่อให้นิสิตเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนได้อย่างมีความสุข และมีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขของการเรียนของนิสิตแยกเป็นชั้นปีเพื่อนำผลการวิเคราะห์ แต่ละชั้นปีมาเป็นข้อสรุปและนำไปเป็นแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป
2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียน การสอน ที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิต

เอกสารอ้างอิง

1. ปัทมา ทองสม. การพัฒนาดัชนีชี้วัดความสุขในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วารสารการพยาบาลและการศึกษา. 2554;4(1):88-111.
2. ปาณิสรา เปี้ยมุกดา. แนวทางการออกแบบนวัตกรรมระบบการศึกษายั่งยืนตามหลักธรรม พระพุทธศาสนา: กรณีศึกษาแนวคิดและมุมมองของสตีฟ จอบส์. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร. 2558;3(2):133-45.
3. นัฐนรี ศรีชัย, กรฎา มาตยากร, จิระวัฒน์ ต้นสกุล. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 2565;10(1):177-91.
4. Townsend MC. Essentials of Psychiatric Mental Health Nursing: Concepts of care In Evidence-base practice.s (5th ed). Philadelphia: FA Davis Company; 2011.
5. อภิชัย คุณิพงษ์, ศศิธร ตันติเอกรัตน์. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษากับความสุขในการเรียนรู้ ของนักศึกษาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. 2560;10(1):64-77.
6. ธนพล บรรดาศักดิ์, กนกอร ชาวเวียง, นฤมล จันทระเกษม. ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร. 2560; 5(1):358-369.
7. Timmins F, Kaliszer M. Aspects of nurse education programmes that frequently cause stress to nursing students -- fact-finding sample survey. Nurse Educ Today. 2002 Apr;22(3):203-11. doi: 10.1054/nedt.2001.0698.
8. ปราณี อ่อนศรี, สายสมร เฉลยกิตติ. การจัดการเรียนรู้ทางการพยาบาลเพื่อสร้างความสุข: บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน. วารสารพยาบาลทหารบก. 2556;14(1):8-16.
9. ยูพา วงศ์สรไตร, วราภรณ์ ตีนน้ำจืด. ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต. วารสารการพยาบาลและการศึกษา. 2563;13(1):43-57.
10. เทียนทอง ทาระบุตร, ชุติมา ปัญญาพิณจูกร, สุระพรรณ พนมฤทธิ์, พัชรา สมชื่อ, นิรมัย คุ่มรักษา, ดารุณี งามข้า. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความสุขของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. วารสารเกษมบัณฑิต. 2562;20(2):68-80.
11. จีรทัช ใจจริง, ธนิต โตอติเทพย์, ภารตี อนันต์นาวิ, เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. 2563;28(1):29-47.
12. ณรงค์กร ชัยวงศ์. การศึกษาความเครียด สาเหตุความเครียด ของนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ บุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น [อินเทอร์เน็ต]. 2560 [เข้าถึงเมื่อ 2566 มี.ค. 10]. เข้าถึงได้จาก: <https://oldweb.western.ac.th/media/attachments/2018/06/22/7-3.pdf>
13. โอลิทัย ชีระทีป. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา. [วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา. 2561.

14. นิตยากร ลุนพรหม, อุมภาพร เคนศิลา. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อระดับความสุขของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี [อินเทอร์เน็ต]. 2561 [เข้าถึงเมื่อ 2566 มี.ค. 10]. เข้าถึงได้จาก: https://mis.ratchathani.ac.th/file_re/2Gk86DIThu14938.pdf
15. สุชีรา วิบูลย์สุข, นิตยาภรณ์ บุญสวัสดิ์. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษาแพทย์ ระดับชั้นปรีคลินิก. วารสารเวชบันทึกศิริราช. 2558;8(2):70-6.
16. รุ่งนภา กุลภักดี, เพ็ญจันทร์ แสนประสาน. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก. วารสารพยาบาลตำรวจ. 2560;9(2):115-27.
17. อภิสรา จังพานิช, อรชร ศรีไทรล้วน. ผลของการใช้วิถีทัศน์แบบแผนการดูแลผู้ป่วยประจำวันต่อความมั่นใจในการ ปฏิบัติการพยาบาลบนหอผู้ป่วยและความพึงพอใจ ของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยอวมินทร์ราช. วารสารเกื้อการุณย์. 2558;22(1):17-34.
18. ฌณ์ทรารัตน์ ชาวสอาด, มณี อาภานันท์กุล, อรชร ศรีไทรล้วน. ปัจจัยคัดสรรที่มีความสัมพันธ์กับความสุขของนักศึกษาพยาบาล. วารสารสภาการพยาบาล. 2556;28(1):19-33.
19. พิชญาวีร์ สิ้นสวัสดิ์, เบญจวรรณ พิททาร์ด. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส. วารสารเกื้อการุณย์. 2559;23(1):7-20.
20. ศิริพร ทองย้อย. ความสุขและแนวทางเสริมสร้างความสุขในการเรียน ของนักเรียนโรงเรียนธัญรัตน์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4. [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา; 2557.
21. ชัยวัฒน์ พันธุ์เสื่อ. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสุขในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต1 [อินเทอร์เน็ต]. 2554 [เข้าถึงเมื่อ 2566 มี.ค. 10]. เข้าถึงได้จาก: <http://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2554/100842/chapter5.pdf>
22. ปัทมา แป้นพุดเย็น. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดกำแพงเพชร. [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์; 2557.
23. จักรกฤษณ์ ผูกจิตร, อรพรรณ อุดมพร. ปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปฏิบัติการพยาบาลอนามัยชุมชนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ในจังหวัดนครราชสีมา. วารสารพยาบาลทหารบก. 2565; 23(1):101-10.
24. รวีวรรณ คำเงิน, รุ่งนภา จันทรา. ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษาพยาบาล ในโครงการผลิตพยาบาลวิชาชีพเพิ่มเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้. วารสารพยาบาล. 2554;60(3):21-8.